

LIETUVOS RESPUBLIKOS
MIŠKŲ ĮSTATYMO 1, 3, 4, 7, 11, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR
PAPILDYMO
Į S T A T Y M A S

1998 m. birželio 2 d. Nr. VIII-759
Vilnius

(Žin., 1994, Nr. [96-1872](#); 1996, Nr. [110-2507](#); 1997, Nr. [96-2426](#))

1 straipsnis. 1 straipsnio 5 dalies pakeitimas

1 straipsnio 5 dalyje vietoj žodžių „Miškų ūkio ministerija“ įrašyti žodžius „Aplinkos ministerija“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Valstybės miškų politiką formuoja Lietuvos Respublikos Seimas, o ją įgyvendina Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota Aplinkos ministerija.“

2 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

3 straipsnio 10 dalį pripažinti netekusia galios, pakeisti 13 dalį, buvusias 11, 12, 13 dalis laikyti 10, 11, 12 dalimis, papildyti nauja 13 dalimi ir visą straipsnį išdėstyti taip:

„3 straipsnis. Pagrindinės sąvokos

Miško žemė – apaugęs mišku (medynai) ir neapaugęs mišku (kirtavietės, žuvę medynai, miško aikštės, medelynai, daigynai, miško sėklinės plantacijos ir žaliaviniai krūmynai bei plantacijos) plotas. Miško žemei taip pat priskiriami tame pačiame plote esantys miško keliai ir sausinio grioviai, kvartalų, technologinės ir priešgaisrinės linijos, medienos sandėliai bei kiti su mišku susijusių įrengimų užimti plotai, poilsio aikštelės, žvėrių pašarų aikštelės, pelkės, smėlynai, taip pat žemė, skirta miškui įveisti.

Miško žemė gali būti miškų ūkio arba konservacinės paskirties.

Miškas – ne mažesnis kaip 0,1 ha, apaugęs medžiais ir kita miško augalija arba laikinai jos netekęs (kirtavietės, degimvietės), žemės plotas.

Laukuose, pakelėse, prie vandens telkinių, miestuose ar gyvenvietėse bei kapinėse esančios medžių grupės, siauros – iki 10 m pločio – medžių juostos, gyvatvorės, pavieniai medžiai bei krūmai ir miestuose bei kaimo vietovėse esantys žmogaus įveisti parkai nelaikomi mišku. Šių želdinių priežiūros, apsaugos ir naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Miško valda – privačios arba valstybinės nuosavybės teise valdomas miško žemės sklypas.

Miško savininkai – valstybė ir Lietuvos Respublikos piliečiai, įstatymo nustatyta tvarka įgiję nuosavybės teisę į miškus.

Valstybinio miško valdytojai – miškų urėdijos, rezervatai, valstybiniai parkai, įmonės bei organizacijos, kurioms įstatymų ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka suteikta miškų valdymo teisė.

Miško naudotojai – miško valdytojai ir privataus miško savininkai bei miško nuomininkai, naudojančys miško išteklius, taip pat kiti juridiniai ir fiziniai asmenys, kurie įgijo miško išteklių naudojimo teisę.

Miškų urėdija – valstybinių miškų valdymo ir tvarkymo institucija, nustatyta tvarka jai suteiktoje valdyti valstybinėje žemėje atkurianti, prižiūrinti, sauganti mišką bei naudojanti miško išteklius. Miškų urėdijų tipinius nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Miško ištekliai – mediena, techninė žaliava, vaistažolės, grybai, uogos, riešutai, miško augalai, numesti ragai, miško gyvūnai.

Miškų grupė – miško plotai, kuriuose panašūs pagrindiniai ūkio tikslai, ūkininkavimo režimas ir miškų funkcinė paskirtis.

Valstybinės miškų tarnybos pareigūnai – miškų ūkio valdymo, valstybinės miškų kontrolės institucijų ir valstybinių parkų darbuotojai, kurių sąrašą tvirtina aplinkos ministras.

Kompleksinis miškų ūkio tvarkymas – miškų urėdijos veikla: visų Aplinkos ministerijos reguliavimo sričiai priskirtų miškų administravimas ir ūkinių veiksmų valstybiniuose miškuose visuma, užtikrinanti miškų atkūrimą, ugdymą, miško ir jo produkcijos apsaugą, racionalų miškų naudojimą bei prekybą miško produkcija.“

3 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

4 straipsnio 13 dalį pripažinti netekusia galios, 14 ir 15 dalis laikyti 13 ir 14 dalimis ir visą straipsnį išdėstyti taip:

„4 straipsnis. Miškų grupės

Miškai skirstomi į keturias grupes.

I grupė – rezervatiniai miškai. Valstybinių rezervatų, valstybinių parkų bei biosferos monitoringo teritorijose esančių rezervatų ir rezervatinių apyribių miškai.

Ūkininkavimo tikslas – palikti miškus natūraliai augti. Jokie miško kirtimai, išskyrus Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme ir rezervatų nuostatuose numatytus atvejus, neatliekami.

II grupė – specialios paskirties miškai. Joje skiriami du pogrupiai.

A – ekosistemų apsaugos miškai. Kraštovaizdžio, telmologinių, pedologinių, botaninių, zoologinių, botaninių-zoologinių draustinių ir draustinių, esančių valstybiniuose parkuose bei biosferos monitoringo teritorijose, miškai, saugomų gamtos išteklių sklypų bei priešeroziniai ir kiti miškai.

Ūkininkavimo tikslas – išsaugoti arba atkurti miško ekosistemas. Leidžiami atkuriamieji kirtimai gamtinę brandą pasiekusiuose medynuose bei tokie kirtimai atitinkamų saugomų teritorijų nuostatuose numatytais atvejais ir kitos brandos amžiaus medynuose, visų rūšių ugdymo ir sanitariniai kirtimai.

B – rekreaciniai miškai. Miško parkai, kurortiniai miškai, valstybinių parkų rekreacinių zonų miškai, rekreaciniai miško sklypai ir kiti miškai.

Ūkininkavimo tikslas – formuoti ir išsaugoti rekreacinę miško aplinką. Leidžiami atkuriamieji kirtimai gamtinę brandą pasiekusiuose medynuose, visų rūšių ugdymo, sanitariniai ir kraštovaizdžio formavimo kirtimai.

III grupė – apsauginiai miškai. Tai geologinių, geomorfologinių, hidrografinių, kartografinių ir kultūrinių draustinių bei šių rūšių draustinių, esančių valstybiniuose parkuose bei biosferos monitoringo teritorijose, miškai, apsaugos zonų ir kiti miškai.

Ūkininkavimo tikslas – formuoti produktyvius medynus, galinčius atlikti dirvožemio, oro, vandens, žmogaus gyvenamosios aplinkos apsaugos funkcijas. Leidžiami neplyni ir nedidelio ploto (iki 6 ha) plyni, ugdymo bei sanitariniai kirtimai.

IV grupė – ūkiniai miškai. Tai visi kiti miškai, nepriskirti I–III miškų grupėms, tarp jų valstybinių parkų ūkinių zonų miškai.

Ūkininkavimo tikslas – laikantis gamtos saugos reikalavimų formuoti produktyvius medynus, nepertraukiamai tiekti medieną. Leidžiami visi kirtimai. Plynų kirtimų biržės negali būti didesnės kaip 10 hektarų.

Paskiros draustinių ir rekreacinių miškų dalys, remiantis teritorinio planavimo dokumentais, gali būti priskirtos skirtingoms miškų grupėms.

Miškų skirstymo į grupes tvarką nustato, o kitus miškus nustatytoms grupėms priskiria Lietuvos Respublikos Vyriausybė.“

4 straipsnis. 7 straipsnio pakeitimas

7 straipsnio 1 ir 2 dalyse vietoj žodžių „Miškų ūkio ministerija“, „Miškų ūkio ministerijos“ įrašyti žodžius „Aplinkos ministerija“, „Aplinkos ministerijos“, 6 dalį pripažinti netekusia galios ir visą straipsnį išdėstyti taip:

„7 straipsnis. Valstybinis miškų valdymas ir Miškų įstatymo vykdymo priežiūra

Valstybinių miškų savininko funkcijas atlieka Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota valstybinė institucija. Aplinkos ministerija vykdo visų Lietuvos miškų valstybinio valdymo

funkcijas. Valstybinių miškų ūkinio valdymo funkcijas atlieka, miškų atkūrimą, priežiūrą, apsaugą, bei miško išteklių naudojimą organizuoja Generalinė miškų urėdija prie Aplinkos ministerijos, kurios nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Aplinkos ministerija ir jos regioninės valstybinės miškų inspekcijos kontroliuoja, kaip vykdomas Miškų įstatymas, vykdo Lietuvos Respublikoje valstybinę miškų būklės, naudojimo, atkūrimo ir apsaugos kontrolę. Miškų urėdijų ir valstybinių parkų valstybinės miškų tarnybos pareigūnams gali būti pavedama jiems priskirtų kontroliuoti miško savininkų, valdytojų ir naudotojų miškų būklės, naudojimo, atkūrimo ir apsaugos valstybinė kontrolė. Valstybinės miškų kontrolės nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Valstybinės miškų tarnybos pareigūnai turi teisę: turėti ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka nešioti tarnybinių ginklų, stabdyti visų rūšių transportą, gabenantį medieną miškuose esančiais keliais bei miško žemės teritorijoje ir tikrinti šios medienos įsigijimo bei transportavimo teisėtumo dokumentus, sustabdyti, apriboti arba uždrausti neteisėtą ūkinę veiklą miško valdoje, jeigu ja pažeidžiamas šis įstatymas, kitų norminių aktų reikalavimai ar daroma žala miškui.

Valstybinės miškų tarnybos pareigūnai neturi teisės dirbti samdos pagrindais, būti steigėjais ir akcininkais privačiose medienos ruošos, medienos perdirbimo, prekybos mediena ir medžioklės aptarnavimo įmonėse.

Valstybinės miškų tarnybos pareigūnų nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.“

5 straipsnis. 11 straipsnio 3 dalies pakeitimas

11 straipsnio 3 dalyje vietoj žodžių „Miškų ūkio ministerija“ įrašyti žodžius „Aplinkos ministerija“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Valstybinio miško išteklių naudojimo teisė įgyjama gavus atitinkamą miško valdytojo leidimą. Tokio leidimo išdavimo tvarką nustato Aplinkos ministerija.“

6 straipsnis. 16 straipsnio 4 ir 6 dalių pakeitimas

1. Pakeisti 16 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Valstybinės miškų inventorizacijos ir miškų apskaitos tvarką, turinį ir periodiškumą nustato Aplinkos ministerija, vadovaudamasi Buhalterinės apskaitos pagrindų įstatymo nuostatomis.“

2. Pakeisti 16 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Valstybinis miškų kadastras apima visumą duomenų apie miškus, jų priklausomybę, miško išteklių kiekį bei kokybę ir ekonominę vertę. Jo turinį ir sudarymo tvarką nustato Aplinkos ministerija kartu su Žemės ūkio ministerija.“

7 straipsnis. 17 straipsnio 1, 3 ir 5 dalių pakeitimas

1. 17 straipsnio 1 dalyje vietoj žodžių „Miškų ūkio ministerija“, „Miškų ūkio ministerijos“ įrašyti žodžius „Aplinkos ministerija“, „Aplinkos ministerijos“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Miškotvarkos projektas yra pagrindas miško ūkiui organizuoti. Jis privalomas visoms miško valdoms, išskyrus savininkų, turinčių miškų iki 3 ha ne miškų masyvuose. Miškai turi būti tvarkomi, naudojami ir atkuriami pagal šį projektą. Aplinkos ministerija, atsižvelgdama į valdos dydį, nustato jos turinį ir kitus rodiklius, taip pat medynų kirtimo amžių visuose miškuose. Pagrindiniai kirtimai atliekami brandžiuose, perbrendusiuose miškuose, miško kirtimo taisyklėse numatytais atvejais ir pribrežtančiuose medynuose. Metinė pagrindinių kirtimų norma nustatoma kiekvienam miškų valdytojui bei savininkui pagal Aplinkos ministerijos patvirtintą metodiką. Privalomos vykdyti projekto dalys – pagrindinių kirtimų norma, miško atkūrimas bei gamtos saugos reikalavimai.“

2. Pakeisti 17 straipsnio 3 dalies antrąjį sakinį ir šią dalį išdėstyti taip:

„Valstybinių miškų valdytojai, turintys miškų daugiau kaip 500 ha, ir piliečiai, valdantys bendrosios nuosavybės teisę daugiau kaip 500 ha miškų, privalo neviršyti metinės pagrindinių kirtimų normos, išskyrus stichinių nelaimių atvejus ir jeigu ši norma nebuvo išnaudota ankstesniais metais, skaičiuojant nuo jos patvirtinimo metų. Kitais atvejais leidimą viršyti metinę pagrindinių kirtimų normą gali duoti Aplinkos ministerija. Kiti miško savininkai ir valdytojai, nepažeisdami

miško kirtimo taisyklių reikalavimų, gali nukrypti nuo metinės normos, bet privalo laikytis dešimtmečio kirtimų normos.“

3. 17 straipsnio 5 dalyje vietoj žodžių „Žemės ir miškų ūkio ministerijos“ įrašyti žodžius „Aplinkos ministerijos“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Miškotvarkos projektus rengia valstybinė miškotvarkos tarnyba, taip pat fiziniai ir juridiniai asmenys Aplinkos ministerijos nustatyta tvarka. Šie asmenys gali atlikti ir miškų inventorizaciją, kurios duomenis turi pateikti valstybinei miškotvarkos tarnybai.“

8 straipsnis. 18 straipsnio 1 ir 6 dalių pakeitimas

1. 18 straipsnio 1 dalyje vietoj žodžių „Miškų ūkio ministerijos“ įrašyti žodžius „Aplinkos ministerijos“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Mišką privalo atkurti jo valdytojai, savininkai bei naudotojai savo lėšomis, vadovaudamiesi Aplinkos ministerijos patvirtintais nuostatais.“

2. 18 straipsnio 6 dalyje vietoj žodžių „Miškų ūkio ministerija“ įrašyti žodžius „Aplinkos ministerija“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Aplinkos ministerija organizuoja miško genofondo apsaugą ir selekcinės sėklininkystės bazės kūrimą, nustato sėklų bei sodmenų kokybės reikalavimus.“

9 straipsnis. 19 straipsnio 1 ir 4 dalių pakeitimas

1. 19 straipsnio 1 dalyje vietoj žodžių „Miškų ūkio ministerijos“ įrašyti žodžius „Aplinkos ministerijos“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Medynų augimą reguliuoja ugdymo ir rekonstrukciniai kirtimai, kitos miškų priežiūros bei žemės derlingumo didinimo priemonės pagal Aplinkos ministerijos patvirtintus normatyvus ir taisykles.“

2. 19 straipsnio 4 dalyje vietoj žodžių „Miškų ūkio ministerijos“ įrašyti žodžius „Aplinkos ministerijos“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Pagrindiniai kirtimai atliekami laikantis Aplinkos ministerijos patvirtintų taisyklių.“

10 straipsnis. 21 straipsnio 1 ir 3 dalių pakeitimas

1. 21 straipsnio 1 dalyje vietoj žodžių „Miškų ūkio ministerija“ įrašyti žodžius „Aplinkos ministerija“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Miškuose privalo būti sukurta ir palaikoma vientisa valstybinė priešgaisrinių priemonių sistema, apimanti stebėjimo, profilaktines ir priešgaisrines saugos priemones. Šią vientisą valstybinę priešgaisrinių priemonių sistemą rengia ir organizuoja jos įgyvendinimą Aplinkos ministerija ir jai pavaldžios miškų urėdijos bei valstybiniai parkai kartu su miestų (rajonų) savivaldybėmis. Miško valdytojai, savininkai, naudotojai ir lankytojai privalo laikytis Miškų priešgaisrinės apsaugos taisyklių. Šias taisykles tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.“

2. 21 straipsnio 3 dalyje vietoj žodžių „Miškų ūkio ministerija“ įrašyti žodžius „Aplinkos ministerija“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Stichinių nelaimių miškuose atvejais Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota Aplinkos ministerija turi teisę nustatyti specialias apsaugos ir nelaimių padarinių šalinimo priemones, kurios yra privalomos visiems miško valdytojams, savininkams ir naudotojams.“

11 straipsnis. 22 straipsnio 1 dalies pakeitimas

22 straipsnio 1 dalyje vietoj žodžių „Miškų ūkio ministerija“ įrašyti žodžius „Aplinkos ministerija“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Miško valdytojai, savininkai ir naudotojai turi laikytis Miškų sanitarinės apsaugos taisyklių, informuoti miškų urėdijas bei valstybinius parkus vietose apie medžių ligų ir kenkėjų židinius, nustatytais terminais išvežti iš miško arba tinkamai apsaugoti nuo kenkėjų paliekamą miške spygliuočių medieną. Miškų sanitarinės apsaugos taisykles tvirtina Aplinkos ministerija.“

12 straipsnis. 23 straipsnio 1 dalies pakeitimas

23 straipsnio 1 dalyje vietoj žodžių „Miškų ūkio ministerijos“ įrašyti žodžius „Aplinkos ministerijos“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Naminių gyvulių ganiava valstybinėse miško žemėse draudžiama, išskyrus Aplinkos ministerijos numatytus atvejus. Privačiuose miškuose ganiava draudžiama kirtavietėse, natūraliuose ir kultūriniuose iki 20 metų jaunuolynuose.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS
